

2008. szeptember 10-én benyújtott kereset – Advance Magazine Publishers kontra OHIM – Capela & Irmãos (VOGUE)

(T-382/08. sz. ügy)

(2008/C 301/80)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Egyesült Államok) (képviselő: M. Esteve Sanz ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: J. Capela & Irmãos, Lda. (Porto, Portugália)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság változtassa meg a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbezési tanácsának az R 328/2003-2. sz. ügyben 2008. június 30-án hozott határozatát akként, hogy állapítsa meg, hogy a felperes által a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés megalapozott, ebből következően utasítsa el a felszólalást és fogadja el az érintett közösségi védjegyet;
- az Elsőfokú Bíróság másodlagosan helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbezési tanácsának az R 328/2003-2. sz. ügyben 2008. június 30-án hozott határozatát; és
- az Elsőfokú Bíróság az alperest és adott esetben a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik felet kötelezze a költségek viselésére, az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárás költségeit is beleértve.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „VOGUE” szóvédjegy a 9., 14., 16., 25. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a 143 183. lajstromszámú „VOGUE Portugal” portugál szóvédjegy a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában; a 32 046. sz. „VOGUE-SAPATARIA” portugál kereskedelmi név.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalásnak teljes egészében helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezési tanács a fellebbezést elutasította.

Jogalapok: i) a 40/94 tanácsi rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértése és a 2868/95 bizottsági rendelet (1) 22. szabályának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a fellebbezési tanács előtti eljárásban a másik fél által előterjesztett bizonyítékok a korábbi védjegy tényleges használata bizonyítékának minősültek; ii) a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy a kérdéses termékek hasonlóak; iii) a 40/94 tanácsi rendelet 61. cikke (1) bekezdésének és 62. cikke (2) bekezdésének megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen alapította a határozatát arra a tényre, hogy a felperes nem vitatta a felszólalási osztály megállapításait a használatra vagy a kérdéses termékek és szolgáltatások hasonlóságára, valamint arra a tényre vonatkozóan, hogy a felperes felszólalási osztály előtt magától értetődőnek vélte, hogy a használatra vonatkozó bizonyíték elegendő.

(1) A közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.).

2008. szeptember 11-én benyújtott kereset – New Europe kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-383/08. sz. ügy)

(2008/C 301/81)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: New Europe (Brüsszel, Belgium) (képviselő: A.-M. Alamanou ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2008. július 2-án kelt és a felperes által ugyanazon a napon átvett határozatát, amelyben a Bizottság megtagadta a felperestől a Bizottság által közzétett iratokban hivatkozott társaságok és természetes személyek neveihez történő hozzáférést;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát az eljárással felmerülő költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Bizottság 2008. július 2-i iratával megismert határozatával szemben él keresettel, amelyben a Bizottság megtagadta az úgynevezett „Eximo” ügyben érintett azon vállalkozások és természetes személyek nevének hozzáférhetővé tételét, amelyeket, illetve akiket a Bizottság által a felperes eredeti kérelmére hozzáférhetővé tett iratokban említettek.

A felperes a következő indokok alapján kéri a megtámadott határozat megsemmisítését:

Először is a megtámadott határozat nyilvánvalóan téves jogértelmezésen alapul, mivel a Bizottság az 1049/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 4. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében foglalt kivételeket tévesen értelmezte anélkül, hogy a tényeket értékelte volna vagy a megtagadás indokait ismertette volna, és ebből a téves értelmezésből indult ki. Ezen túlmenően a Bizottság hibásan értékelte a tényeket, amikor azt állította, hogy az érintett vállalkozások üzleti érdekeit és az érintett természetes személyek magánéletét és sérthetlenségét csorbítaná, ha a nevüket megemlítenék. Továbbá a Bizottság azáltal, hogy „üzleti érdekek védelmét” és „a magánélet és a jóhírnév védelmét” tágan értelmezte megsértette az 1049/2001 rendelet 1. cikke a) pontjában írt az iratokhoz történő lehető legszélesebb körű hozzáférés elvét.

Másodszor a megtámadott határozat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésébe ütközik, mivel a Bizottság megtagadta a felperestől a teljes körű hozzáférést egy irathoz, amely szabadon hozzáférhetővé tehető volt.

Harmadszor a Bizottság az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettséget sértette meg azáltal, hogy a felperessel nem közölte a határozatának indokait, hanem csak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésében írt kivételekre utalt.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

2008. szeptember 11-én benyújtott kereset – Elliniki Nafpígotakaskevastiki és társai kontra Bizottság

(T-384/08. sz. ügy)

(2008/C 301/82)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Elliniki Nafpígotakaskevastiki AE Chartofylakeiou (Skaramangas, Görögország) Howaldtswerke-Deutsche Werft

GmbH (Kiel, Németország) és ThyssenKrupp Marine Systems AG (Hamburg, Németország) (képviselő: U. Soltész ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Görögország által a Hellenic Shipyards javára hozott C 16/2004. sz. (ex NN 29/2004, CP 71/2002 és CP 133/2005) intézkedésekről szóló, 2008. július 2-i bizottsági határozat 16. cikkét; és
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a felperesek részéről a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetlevelükben a felperesek a görög állam által a Hellenic Shipyards SA (HSY) javára hozott tizenhat intézkedésről szóló, 2008. július 2-i C(2008)3118 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését és különösen az említett határozat 16. cikkének megsemmisítését kérik, amely szerint a Bizottság úgy határozott, hogy a HSY korábbi tulajdonosa, a Hellenic Bank of Industrial Development (ETVA) által – a HSY-t részese-désszerzési megállapodás (Howaldtswerke-Deutsche Werft ⁽¹⁾ és Ferrostaal) útján megszerző – konzorcium ⁽²⁾ részére – az állami támogatásnak a HSY-től való visszakövetelése esetére – nyújtott kártalanítási garancia jogellenes állami támogatást jelent, és azonnal meg kell szüntetni.

A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság helytelenül vélte úgy, hogy a privatizációs megállapodásban foglalt kártalanítási garanciát akkor adták, amikor az ETVA állami ellenőrzés alatt állt. A felperesek szerint a kártalanítási garanciát csak az ETVA privatizációját követően hagyták jóvá érvényesen, és ezért az magánfelek közötti tárgyalás útján meghatározott intézkedést jelentett, amely nem tudható be a görög államnak, és ezért nem tekintendő állami támogatásnak.

Ezenkívül a felperesek előadják, hogy téves a Bizottság azon állítása, miszerint a részese-désszerzési megállapodás függelékében található két külön záradék olyan átfogó mechanizmust jelentett, amely révén a HSY előnyhöz jutott. A felperesek valójában előadják, hogy a két garanciát egymástól függetlenül adták. Továbbá a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság helytelenül ítélte meg úgy, hogy a HSY részesült a kártalanítási garancia előnyeiből, mivel az ügy körülményeire tekintettel kizárólag a Piraeus Bank tekinthető úgy, hogy részesült annak előnyeiből.

A felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság helytelenül állapította meg, hogy a HSY számára gazdasági előnyt nyújtottak olyan kártalanítási garancia által, amely (i) a magánjog szerinti bevett formula, (ii) alaposan elvégzett értékelés után nyújtották, és (iii) megfelel a magáneladó magatartásának.